

Pismo to wychodzi codziennie o godzinie 8 rano; w razie ważnych wiadomości wychodzi 2gi Numer po południu.

Polak Sumienny

pisano codziennie № 148.

Prenumerata w Warszawie kosztuje miesięcznie złp. 4 kwartalnie zł. 10; — Na prowincyi zaś z pocztą zł. 15. Ner pojedynczy gr. 6.

PONIEDZIAŁEK dnia 23 Maja 1831 roku o godz: 8 rano.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

POSIEDZENIE IZB SEJMOWYCH

z dnia 21 Maja.

I Z B A P O S E L S K A.

Stósownie do postanowienia Izby Poselskiej na dniu 18 m. i r. b. aby wszyscy Ministrowie na jój sobotnich posiedzeniach byli przytomni i gotowi do udzielenia wszelkich objaśnień jakichby od nich zażądano, zasiedli na ławkach rządowych: Minister W. R. i O. Narodowego Senator Hr: Bniński, — Min: S. W. i P. Sen. Gliszczyński, — Min: Sprawiedl: Sen: W Rembieliński, Min: Skarbu A. Biernacki, Minister Wojny Jen; F. Móravski i Min: Spraw Zagr: (w zastępstwie), Radca Stanu Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

Marszałek Sejmu zagał obrady przedstawiając Reprezentantom potrzebę kontrolowania czynności władzy wykonawczej, lecz zarazem bardzo wymownie dowiódł, że ile jest konieczną rzeczą ukracać nadużycia, prostować błędy Ministrów, o tyle jest zgubną przebierać miarę w tym *delikatnym* przedmiocie:

„Nie powstajmy, mówił, na osoby, ale na ich czyny, jeżeli tego okaże się potrzeba; wszakże nie ma u nas stronnictw, nie ma Arystokratów, demokratów, demagogów, są tylko jeden cel, jedną dążność mający obywatele, jedni prawi Polacy!...

Następnie udzielił Marszałek głosu Ministrowi S. W. i P., który po raz pierwszy z ławki ministerjalnej głos podnosząc, oświadczył, że starać się będzie aby zasłużył na zaufanie nietylko Rządu, ale i Reprezentantów Narodu. Nakoniec upraszał o pobłażanie gdyby jakie popełnił błędy w urzędowaniu swoim, uwiadomił jednakże Izbę, iż polecił wszystkim wydziałom i sekcjom swego ministerjum, aby udzielały wszelkich objaśnień, jakichby się który z członków Izby Sejmowych domagał.

Dep. Zwierkowski odczytał skargę H Łubieńskiego na Minisra sprawiedliwości o zwłokę w wymierze-

niu sprawiedliwości temuż Łubieńskiemu i Lubowidzkiemu obwinionym, o ułatwienie ucieczki b. Vice-Prezyden. M. W.—P. Łubieński w tklivém i ozdobnie napisaném zaskarżeniu swoim żądał, aby Izba Pos. oddała pod sąd Ministra Sprawiedliwości; Izba przecież nie uznała karogodności tegoż Ministra; poleciła mu jedynie odsądzenie rzeczonęj sprawy przyspieszyć. Po załatwieniu tēj okoliczności, Poseł Jan Hr. Ledóchowski nader wymownie odpowiadał na zarzuty Posła B. Niemojowskiego czynione Sejmowi z r. 1830.— Poseł Niemojowski przymówił się z zapałem, w tēm mocném przekonaniu o swych wielkich zasługach za Rządu obalonęgo dla kraju poniesionych, i o wyższości swęgo genjuszu.

Radca Stanu wielopolski interpellowany od Dep. Dembowskiego, dla czego wbrew przyrzeczeniu w Izbach Połączonych uczynionemu siedzi na ławce ministerjalnej? odpowiedział: że czyni to z woli Rządu, zwłaszcza, iż P. B. Niemojowski, który przeciwnie utrzymywał zasady, wyszedł z Ministerjum.

Nakoniec na uwagi interpellacje Dep. Klimontowiczã i Deput. Krysińskiego w interessach bankowych, Minister Skarbu mniej stósowne dał objaśnienia.— Sessja odroczonej została do dnia 25 Maja godziny 10 z rana.

RZĄD NARODOWY.

Do JW. Senatora Kasztelana Hr. Ostrowskiego, Dowódcy Gwardji Narodowej Miasta Stołeczne-go Warszawy.

Na przedstawienie Senatora Kasztelana Hr. Ostrowskiego Dowódcy Gwardji Narodowej Miasta Stołeczne-go Warszawy, postanowił mianować i mianuje niniejszém, do składu tējże Gwardji Narodowej.

Kapitanami bezpłatnymi. Witkowskiego Bonifacęgo, Kuleszę Felixa, Zuberbira Karóla, Głazyskiego Tadeusza.

Porucznikami. Plewińskiego Franciszka, Jaworskiego Pawła, Rejnbolda Józefa, Chęcińskiego Jana

Nepomucena, Mack Józefa, Likowskiego Teodora, Wastkowskiego Kazimierza.

Podporucznikami, Dekucińskiego Józefa, Naimskiego Jakóba, Jabłonowskiego Wojciecha, Eidziatowicza Bogusława, Chraszczewskiego Leona, Różańskiego Jana, Rogozińskiego Antoniego, Nowickiego Józefa, Wojciechowskiego Leopolda, Bermana Fryderyka, Szypowskiego Adama, Sommera Krystjana, Kijewskiego, Morycza Antoniego, Sobiepana Franciszka, Schultza Ignacego, Kocha Kazimierza, Lięba Krystjana, Duwego Piotra, Pozarzyckiego Wincen-tego, Gawareckiego Ignacego, Grądzielskiego Mi-chała.

w Baterji Artyllerji, Majorem: Niemyskiego Wojciecha. — Kapitanem: Sułkowskiego. — Podporucznikiem: Wysockiego Jana. — Kapitanami Rappoterami: Ossowskiego Cypriana, Krzywoszewskiego Dominika, Majewskiego Antoniego.

w Sztacie głównym, Kapitanem Adjutantem pła-tnym: Stępowskiego Franciszka.

w Sztacie płatnym, Podporucznikami Adjutantami: Kloczewskiego Stanisława, Hilczyńskiego An-toniego.

w Sztacie głównym szwadronu konnego, Majorami bezpłatnymi: Małachowskiego Józefa Hr., Zwiérkow-skiego W. Deput. na Sejm. — Porucznikiem: Zacherta Ludwika. — Podporucznikiem Adjutantem bezpłatnym w sztabie głównym: Rejsewita Karola.

Ogłoszenie niniejszych nominacji i wskazanie każ- demu z mianowanych właściwego przeznaczenia, Do-wódzcy Gwardji Narodowej porucza się.

Warszawa d. 18 Maja 1831 r.

Prezes Rządu

(podpisano) CZARTORYJSKI.

Radzca, Sekretarz Jlny Rządu

(podpisano) A. Plichta.

M. Gliński.

Za zgodność świadczę

Paliński Major.

W dniu 10 Marca r. b. kiedy oddział 3 pułku strzel- ców konnych robił rekonesans z Warszawy ku Gro- chowu, i kiedy Pułkownik Będowski ranny opu- szczonym został od tegoż oddziału, złożono sąd wo- jenny, i ci którzy się okazali być winnemi zostali ukarani, i nazwiska ich ogłoszono przez rozkaz dzienny, inni zaś oddział ten składający, również jak i cały pułk 3ci jako niewinni nie na dobrej sta- wie nę cierpieli. Sprawiedliwość została wymierzona, gdyż się to działo pod okiem Naczelnego Wodza. — Inaczej jest z pułkiem 2 Jazdy Kaliskiej. Pułk ten podczas wyprawy Jenerała Sierawskiego za Wisłę w dniach 17 i 18 pomimo tego, że na żadnym pun-

kie cały nie działał; ponieważ na sześć części był rozrzuconym, ale nawet nie wszystkie szwadrony by- ły w bitwie pod Wronowem. Przecież Jazda Kaliska przedstawioną została Naczelnemu Wodzowi bez wy- jątku jako niedopełniająca swęj powinności. Skut- kiem najokropniejszym tego niesprawiedliwego przed- stawienia pominąwszy fałszywe doniesienia w pismach umieszczone, jest rapport Naczelnego Wodza do Rzą- du Narodowego podany. Zarzuty wszelkiego innego rodzaju mniej dzisiaj krzywdzą jak w sprawie świętej, w sprawie o wolności, zarzut niedopełnienia powin- ności.

Korpus officerów tegoż pułku podał poniżej załą- czoną prośbę do Naczelnego Wodza o wyznaczenie sądu, po którego prawości można się spodziewać, iż się przychyli do żądań słusznych. Niechaj winni odbiorą zasłużoną karę, a jeżeli obwiniając ogół, rapporta Naczelnemu Wodzowi przesłane przez wy- krycie prawdy pokażą się być niezgodne z wyrokiem przez sąd zapadłym, (który nie będzie tak niespra- wiedliwym aby miał ogół za część małą potępić), zadrzą w tenczas potwarcy, którzy (może dla urato- wania własnej) śmia śzarpać cudzą sławę przed wy- rokiem opinji świata, opinji nieśmiertelnej.

W. L.

Do Naczelnego Wodza Siły Zbrojnej Narodowej, od Korpusu Officerów pułku 2 Ułanów Kaliskich.

Prośba.

Jeżeli żołnierz w celu wywalczenia niepodległości stawający pod bronią, którego świętą jest powinno- ścią tam gdzie idzie o wolność, o szczęście Narodu, ślepo być posłusznym wydanym mu rozkazom, uchyla się od włożonych na niego obowiązków, i nie od- powie godnie swemu przeznaczeniu popełnia zbro- dnię, od której go ani społeczeńść, ani opinja, ani czas, uwolnić nie jest w stanie.

Rapport Naczelnego Wodza do Rządu Narodowe- go, podobnej po nas wymaga ofiary, gdziekolwiek więc nieszczęsne ponieśliśmy kroki, zawsze to sro- gie przeznaczenie, odbierające nam udział w życiu moralnem ścigaćby nas nie przestawało, może osób kilka stało się główną przyczyną tej hańbiącej plamy, o którą głos opinji publicznej, cały nasz pułk obwi- nia.

Wyrok ogłoszony rozkazem dziennym z dnia 14 Marca r. b. o oddziale pułku 3 Strzelców konnych wysłanym na rekonesans w dniu 10 t. m. i r; daie nam prawo żądania od Wodza Naczelnego wymierze- nia podobnej sprawiedliwości, o której przyspiesze- nie jak najrychlejsze, cały korpus officerów uprasza.

Niechaj dla winnych, jeżeli tacy okażą się ze sledz- twa ogół pułku i Województwa które w części tenże reprezentuie na dobry nie cierpi sławie. Krzy-

wdzące nas zarzuty, które teraz z okropnością znosić jesteśmy przymuszeni, każą nam spodziewać się z strony Naczelnego Wodza jak nayspieszniejszego skutku proźb naszych.

Korpus Officerów pułku 2 Ułanów Kaliskich.

Umieszczając niniejszy artykuł, Redakcja ma za obowiązek oświadczyć, że pierwszy pocisk przeciwko Kaliszanom wymierzony od niej wypływał, nie pochodziło to jednak z niechęci ku obywatelom i mieszkańcom Wdztwa Kaliskiego, téj ani mieć nie możemy, bobyśmy przez to okazali niechęć dla sprawy ojczystej, ani też o winy pojedynczych indywidualów obwiniać znanego z przywiązania ogółu Wtwa Kaliskiego nie było naszym zamiarem. Znaleźli się, jak to wszędzie przytrafiać się zwykło, niegodni wśród znacznych; ale ustały te wieki, w których *solidarnie* karano, i naśladownictwo Tyrana Modeny, nigdy nie znajdzie miejsca w prawém i sprawiedliwém sercu Polaka...

Hańba pokoleń przyszłych niech okryje nikczemnych, którzy niedopełnili obowiązku względem ojczyzny, i znieważyli święte hasło nasze *zwyciężyć lub umrzeć*, czyli to są Kaliszanie lub inni Polacy, bo się stali wyrodnymi synami ojczyzny! lecz cześć wam szanowni obrońcy niepodległości Polski, ktorzyście się zgromadzili pod sztandary narodowe, z nad brzegów Proсны, Warty, Wisły, Nidy, Kamionki, Pilicy, Wkry, Narwi, Bugu, Niemna, Wieprza, i t. d. w tym świętym zamiarze, żeby ustalić byt nasz Narodowy, i ujrzyć znowu wolną i niepodległą Polskę rządzoną podług ustaw towarzyskich cywilizowaney XIX. wieku Europy, na rozsądku i znajomości politycznych spraw Narodów, ugrunтовanych.

Już nie raz przejmowało nas zgrozą postępowanie starozakonnych, którzy w pierwszych zaraz chwilach rewolucji korzystając ze zwykłego wrazenia, jakie czynią wypadki wojenne na lud prosty i trwożliwy, zaczęli odmawiać przyjmowania biletów kassowych, zmuszając tym sposobem do płacenia sobie mniej więćej wysokości łaży; gdy tymczasem sami z wszelką łaćwoscią wymieniali je na srebro w codziennie otwartej kassie wymiany przy banku. Zaraza ta od ludzi osobistemi tylko widokami zajętych i sprawie narodowej nieprzychylnych, przechodzi dziś na nieszczęście do szynkarzy, przekupniów, rzeźników, piekarzy i t. p. którzy również w przyjmowaniu papierów 5cio i 10cio złotych, zaczynają robić trudności, żądając bonifikacji za każdą wymianę od 5ciu do 6ciu groszy. Najłatwiejszy byłby środek ukrócenia takowego postępowania, gdyby rząd papierom

dotychczasowym nadał kurs przymuszony, i karał jako oszustów tych, którzy dla podłego zysku przyjmować ich wzbraniają się. Lecz rząd niechce przedsiębrać tak nadzwyczajnych środków, nie chce papierom nadawać natyry, której dotąd nie miały, i słuszenie czyni, bo dosyć mieć rozum i poczciwość, żeby ufać papierom które nawet w czasach przedrewolucyjnych w najwyższym stały kredycie, i którego dziś narazić dla żadnej słusznej przyczyny nie mogły. Czyliż nieotwarta dotąd codziennie kassa wymiany przy Banku, gdzie bilety na srebro lub złoto bez żadnego potrącenia w znacznych nawet ilościach wymieniane być mogą? a jeżeli daje się widzieć natłok przy drzwiach kassy banku, nie jestże to skutkiem niepojętego popłochu, który umyślnie wznecają obdarci na pozór żydkowie i podli lichwiarze, aby utrudnić fizycznie szybką wymianę, i tym sposobem zniewolić ludzi nieoświeconych i bojaźliwych, aby nie ufali papierom i od nich kupowali srebro za opłatą łaży? Polacy nie dajcie się łudzić tym niecnym spekulantom! czyliż rząd a szczególniej bank nie przykłada wszelkich starań aby utrzymać kredyt papierów? Czyliż nie otwiera codziennie kassy wymiany? a w takim razie godziż się mieć wstręt od papierów które codziennie na srebro wymienione być mogą? Kto pomimo takich usilności rządu, papierom nie ufa, i przyjmować ich bez tak zwaney łaży odmawia, jest złym obywatelem, nie sprzyja rewolucji, bo albo dla głupstwa, albo dla podłego zysku roznosi tylko pomiędzy mieszkańcami niepotrzebny strach, psuje kredyt rządowi i tym sposobem naraża go na wielkie trudności w wydestarowaniu tak mnogim wydatkom krajowym. Tym którzy się obawiają powrotu Moskali, i nie wierzą, żeby sprawa nasza zwyciężyła, i dla téj tylko przyczyny pozbywają się jak mogą papierów, powtarzamy, że nieufność ich jest nierozsądną, bo papiery te są zaręczone przez Mikołaja, choćby więc zjściła się ich haniebna obawa, nie straciliby ani grosza. Moskale króćej rzecz kończą, dochodzą nas wiadomości, że w wojsku Dybicza biją batogami officerów i żołnierzy, którzy papierów polskich przyjmować nie chcą. Oni więc papierom wierzą, a my wierzyć nie śmiemy. Tym zaś którzy osłabiają u nas kredyt papierów przez chęć niegodziwego zysku, oświadczamy iż jako niechętni sprawie narodowej zaśługują na wzdarcę opinij publicznej. Z tych wszystkich powodów, życzeniem jest wszystkich dobrze myślących obywateli, aby każdy ktokolwiek dozna trudności w wydaniu papierów, czy to od kupca, czy od przekupnika, czy od szynkarza, lub od piekarza, natychmiast nazwisko nieprzyjmującego do pism publicznych podawał.

W Numerze 123, Gazety Polskiej, zamieszczona jest wiadomość, iż Rząd Narodowy wysłał sztafetę po Radcę Stanu Morawskiego do Kalisza w intencji zrobienia go Ministrem Skarbu, a to ze względu, iż on tylko finanse nasze poprawić może; mylnie jest twierdzenie w tym względzie wszystkich, że tylko będący przy boku lub pod zarządzeniem Ks. Lubeckiego, Radca Stanu Morawski zdolnym jest wskrzesić chęć w obywatelu, aby regularnie podatki opłacał; albo w handlującym, iżby nie defraudował towarów. Nie wiem dla czego dotąd nie poznaliśmy systematu Ks. Lubeckiego w powiększaniu dochodów publicznych; wszakże ktokolwiek zarządzać będzie Wydziałem Skarbu, jeżeli nie będzie absolutnym w działaniach i nieuległym terażniejszym okolicznościom kraju, nie nowego nie utworzy, wykonanie jedynie wydanych przepisów, stanowi właściwie dochód pewny dla Skarbu; słyszeliśmy bowiem na sejmie terażniejszym wniosek aby się udać w Województwo Sandomierskie i wyjawić powody dla czego podatki nie są wnoszone do kass publicznych. W zdarzeniu takim Ks. Lubecki wydałby rozkaz Prezesowi Kommissji Wojewódzkiej iż nienległych rozkazom rządowym obywateli majątek posekwestrować a w razie oporu przedstawić Cesarzewiczowi jako buntowników po ukaranie, pytam się więc czyli teraz (gdzie pod wyrazem niepodległości, wielu obywateli korzystając z okoliczności wojennych, nieuległość wydanym przepisom, poczytują za prawa uwalniające ich od uiszczania należności skarbowych) można użyć téj sprężystości w Execucji, jaka być powinna w czasie pokoju, lub za rządu zeszłego była? jeżeli można, dla czegoż Rząd Narodowy nieogłosi prawa wojennego na takich obywateli jak na zdrajców kraju, jeżeli nie, cóż nam pomoże. P. Morawski lub inny, chyba dla tego obejmie sty ministerstwa aby ożywił ducha w tracących nadzieję istnienia dawnych urzędnikach, którzy ciągle dają nam uczuwać moc władzy swojej, przeciwnej naszym zasadom swobodnego istnienia. Prawda że małe plamki winniśmy za nic cenić, gdzie idzie o dobro kraju, lecz czyliż pozwolimy [aby to dobro jedynie piętnem ucisku i niesprawiedliwością osiągnięciem było. Smutne przykłady intryg i przekupstwa, oraz pozbawiania chleba zasłużonych urzędników i w niczem nienotowanych (1) stoją nam jeszcze w pamięci, a jeśli chcemy to wszystko wznović, możemy poprosić Ks. Lubeckiego aby swe rządy objął a z nim i ta zasada powróci, „oddaj coś winien skarbowi, a co się tobie od skarbu należy czekaj, lub

(1) Jak np. Pan Referendarz Stanu Hube i Meenas Kozłowski.

nie masz prawa dopominać się“ tym sposobem napełnimy skarb, bo inaczej stać się to nie może, chyba przedsięwziemy surowsze środki do osiągnięcia zamierzonego celu, to jest aby obywatel wiejski, któremu możliwość dozwala uiszczania się w opłatach skarbowi był zagniony drogą exekucji, kiedy innych do tego nie mamy sposobów, lecz cóż zrobimy z klasą ludzi biedniejszych? oto kapitaliści powinni ich zastąpić, siedzą oni spokojnie z swymi funduszami, kiedy my walczymy za wspólną swobodę, i dajemy różne kontyngensa na uzbrojenie wojska. Niech więc uczynią pożyczkę wojenną za opłatą prawnego procentu, a tak i skarb zasitek i kapitaliści pewny otrzymają procent. F. M.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

— W Modenie aresztowani patryoci trzymani są w ścisłym więzieniu w zamku Książęcym.

— W Neapolu pobór do wojska nakazany został, a to dla dostarczenia na żądanie Austrii 40,000 wojska zażądauego w skutek układu dawniej zawartego z Księciem Metternichem.

— W Stambule odkryto spisek; należące do niego osoby karano w tém czasie kiedy Sultan z oznakami zaufania największego, przejeżdżał ulice stolicy.

— Austriacy fortyfikują Ankonę w państwie Papieżem, której okopy rozrzucał w roku 1821 wracając z wyprawy do Neapolu; umacniają to miasto kosztem ludu papieżkiego, aby sobie zapewnili posiadanie tego kraju siłą, nim tego dopną przez negocjacje dyplomatyczne. Co na to powie Francja?

Na prośbę wniesioną do Ojca Sgo aby w jego państwie wydany edykt nakazujący zamknięcie wszystkich uniwersytetów został uchylony, znakomici obywatele pozyskali odpowiedź „Jego świątobliwość wo, „li mieć nieuniejętnych a dobrych chrześcian, ani „żeli uczonych a złych poddanych.“ Czyli Chrystus namiestnikowi swemu nadał władzę świecką? młodzież rzymska oddana jest przeto wpływowi Jezuitów zarządzających kolegjum w Rzymie, które jedynie dla uczących się jest otwarte. Jaka nadzieja pomysłna dla cywilizacji Europejskiej i dla ludów wieku XIX?

Wyszło z pod prassy pisemko pod tytułem: *Wpływ Gabinetów Europejskich na sprawę Polski podczas Kongressu Wiedeńskiego roku 1815.* Tłómaczenie z Angielskiego na język polski. — Cena groszy 20. — Sprzedaje się w Redakcji Polaka Sumiennego i u Pani Swiergochkiej na Krakowskim Przedmieściu.

FELIX SANIEWSKI Wydawca odpowiedzialny.